

Arrest

nr. 72 962 van 10 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 12 december 2011, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 20 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar voogd en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 7 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op 8 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 22 september 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn afkomstig van de wijk Madina, Mogadishu. U bent minderjarig. U behoort tot de clan Majerteen (< Darod). U groeide op met uw moeder, u hebt uw vader nooit ontmoet. Uw moeder trouwde met Mohamed Ali, die in mei 2010 gestorven is op de markt van Mogadishu. Omwille van de algemene oorlogssituatie organiseerde uw moeder samen met uw tantes uw vertrek uit Somalië. U hebt Somalië verlaten en u reisde via Nairobi, Kenia naar België. U hebt op 7 oktober 2010 Nairobi verlaten en op 8 oktober 2010 in België asiel gevraagd. U vervoegde zich in België bij uw broer M. A. A. S. (CG 02-20754Z), uw tante S. A. S. (CG 02-20755Z), uw tante F. A. S. (CG 94-21590) en uw oma (CG 97-15480).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo blijkt uit uw verklaringen die u aflegde op het Commissariaat-generaal dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk afkomstig zou zijn uit Mogadishu en de Somalische nationaliteit zou bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen over uw clan en het clansysteem in Somalië. U verklaart dat uw vader behoort tot de clan Majerteen (< Darod), maar u bent niet op de hoogte tot welke subclan van de Majerteen uw vader behoort (zie gehoor CGVS, p.3). U stelt dat uw moeder behoort tot de clan Waeylsle (< Hawiye) en dat ze kinderen heeft van Mohamed Ali (zie gehoor CGVS, p.3). Het is weinig aannemelijk dat u de clan van deze man en van uw halfbroers en –halfzussen niet zou kennen (zie gehoor CGVS, p.3). Wanneer u wordt gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet, ontwijkt u de vraag en stelt u kortweg dat er een conflict is tussen de clan Hawiye en de clan Darod (zie gehoor CGVS, p.3). Hierbij dient er op te worden gewezen dat in het geval van een clannenconflict het des te belangrijker is de clan te kennen van uw halfbroers en –zussen. Bovendien stelt u dat de clan Hawiye de meerderheid heeft in uw district Madina (zie gehoor CGVS, p.4), maar u blijkt niet te weten welke subclan van Hawiye de meerderheid heeft. Het is merkwaardig dat uw kennis over de clans beperkt is. Uw verklaringen – rekening houdende met uw jeugdige leeftijd – overtuigen niet, gezien de Somalische context en het belang van de kennis van het clansysteem in de Somalische samenleving (zie informatie administratieve dossier).

Verder laat uw geografische kennis over Mogadishu te wensen over. U verklaart te hebben verbleven in Madina, Mogadishu en nergens anders te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer u gevraagd wordt uw buurt te beschrijven, antwoordt u in vage bewoordingen dat uw huis dichtbij de markt gelegen was, de moskee en de winkels in de buurt (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer u hierop wordt gevraagd nabij welke markt uw huis was, antwoordt u de naam van de markt niet meer te herinneren (zie gehoor CGVS, p.4). U stelt dat u het vliegtuig nam in Mogadishu, maar u kent de naam van de luchthaven niet (zie gehoor CGVS, p.5). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal dat de internationale luchthaven van Mogadishu gelegen is in de wijk Madina (zie informatie administratieve dossier), waardoor verwacht kan worden dat u al gehoord zou hebben over de naam van deze luchthaven. U verklaart de buurddistricten van Madina niet te kennen (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer u wordt gevraagd zelf enkele namen van andere districten in Mogadishu op te noemen, antwoordt u met Hoosh, Wadajir, Hodan, Hawl Wadag, Darkenley, Hamar Weyne, Hamar Jajab en Yaqshid (zie gehoor CGVS, p.4). Het is dan ook merkwaardig dat u twee districten, namelijk Hodan en Darkenley, opnoemt die wel degelijk grenzen aan het district Madina, maar u deze niet spontaan vermeldde wanneer gevraagd werd naar buurddistricten (zie informatie administratieve dossier). Daarbij vernoemt u Wadajir als een ander district opnoemt, hoewel het een andere naam betreft voor het district Madina (zie informatie administratieve dossier).

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen over de machthebbers in het district Madina. Gevraagd wie de controle had over het district Madina, stelt u dat voor uw vertrek uit Somalië er gevochten werd door Al Shabaab en een andere groep (zie gehoor CGVS, p.4). U blijkt echter niet te weten wie de andere groep is. Hoewel u dus verklaart dat Al Shabaab vocht in uw district, is het opmerkelijk dat u geen namen van Al Shabaab leiders gekend zijn (zie gehoor CGVS, p.4). Daarbij is het weinig aannemelijk dat u niet zou weten wie er voordien de controle had in de wijk Madina. U verklaarde eerder dat er oorlog heerste tussen verschillende groepen van de Hawiye,

waardoor toch enigszins verwacht kan worden dat u beter op de hoogte zou zijn wie er tegen wie vijandig stond, te meer daar u verklaart dat uw moeder behoort tot de clan Hawiye.

Gezien uw ontoereikende kennis heeft u, rekening houdende met het feit dat u minderjarig bent, niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten en dat u ooit in Mogadishu verbleven zou hebben. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie administratieve dossier) en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg hebt u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij een terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Met betrekking tot het door u neergelegde geboortecertificaat (n°28041/96 dd.10.10.1996 op naam van A. M. (C)A. en de vertaling ervan dient het volgende te worden opgemerkt. Zo is het merkwaardig dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal verklaart A. A. M. te heten (zie gehoorverslag DVZ en CGVS), maar het geboortecertificaat de naam A. M. (C)A. vermeldt. Wanneer u hierop wordt gewezen antwoordt u dat de familienaam A. S. is en dat uw naam A. is en de naam van uw vader M. is (zie gehoor CGVS, p.2). Het is echter opmerkelijk dat u uw vader's naam niet zou vermelden in uw eigen naam. Verder is het merkwaardig dat het door u voorgelegde geboortecertificaat uitgegeven werd in het jaar 1996 hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het weinig waarschijnlijk is dat er in Somalië nog geboortecertificaten uitgereikt werden na het uitbreken van de burgeroorlog in 1991 (zie informatie in administratief dossier). Deze vaststellingen ondermijnen de authenticiteit van het door u voorgelegde geboortecertificaat. Aldus kan worden opgemerkt dat het door u voorgelegde document niet voldoende is om het gebrek aan geloofwaardigheid betreffende de door u beweerde Somalische nationaliteit te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onterdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich in een enig middel op een schending van het "artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, par. 2, a en b, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de wet van 15 december 1980, de algemene

rechtsbeginselen, zoals het recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De aangevoerde schending van artikel 49 van de vreemdelingenwet was op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing nog niet aan de orde aangezien dit artikel bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling worden beschouwd in de zin van de vreemdelingenwet en aan de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling bepaalde verblijfsrechtelijke gevolgen toekent (RvS 4 juli 2003, nr. 121.325). Hetzelfde geldt voor de opgeworpen schending van artikel 49/2 van de vreemdelingenwet dat bepaalt welke vreemdelingen de subsidiaire bescherming genieten in de zin van de vreemdelingenwet en welke verblijfsrechtelijke gevolgen hier aan kunnen worden toegekend (RvV 7 april 2009, nr. 25.725). Deze onderdelen zijn in zoverre al ontvankelijk, ongegrond.

2.5. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet, kan niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren. Dit onderdeel is onontvankelijk.

2.6. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Het volstaat aldus niet de schending van de algemene rechtsbeginselen, zoals het recht op een eerlijke behandeling, in te roepen, zonder dat wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd, temeer daar verzoekster in deze impliciet presumeert dat het CGVS oneerlijk zou te werk gegaan zijn, wat een ernstige beschuldiging is. Ook dit onderdeel van het middel wordt derhalve niet ontvankelijk aangevoerd.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich heeft laten bijstaan door haar advocaat en haar voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.8. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). Dat verzoekster ter goeder trouw is en een relaas van de feiten heeft gegeven zoals zij ze beleefd heeft, van haar leefomgeving zoals zij ze kent in Mogadishu, is dan ook inherent aan de op verzoekster rustende medewerkingsplicht.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, § 204; RvV 18 september 2009, nr. 31.764).

3.2. Aangezien verzoeksters asielaanvraag geheel steunt op haar Somalische nationaliteit en haar vlucht uit Mogadishu, Somalië, dient ze minstens deze nationaliteit en herkomst aannemelijk te maken. Verzoeksters kennis van haar onmiddellijke omgeving, haar eigen clan en clansysteem is beperkt, haar geografische kennis over Mogadishu en de machtshebbers in het district Madina is daarbij ruim onvoldoende. Daarenboven kan ze de authenticiteit van het geboortecertificaat niet aannemelijk maken.

3.2.1. Verzoekster voert aan dat nergens uit het gehoorverslag blijkt dat er naar de subclan van haar vader gevraagd werd. Er zou enkel zijn gevraagd "Wat is zijn clan?" terwijl uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster de vraag "Wat is zijn clan?" beantwoordt met "Darod – Majerteen – weet ik niet" (gehoorverslag CGVS p. 3) en ze dus zijn subclan van Majerteen niet kent, zo niet, dan had verzoekster reeds bij de Darod haar antwoord kunnen beëindigen en zou ze niet weten of Majerteen de hogere clan van haar vader was. Hetzelfde kan worden gezegd over haar moeders etnische herkomst "Hawiye – Waesle – weet ik niet" (gehoorverslag CGVS p. 3). Dat verzoekster nu aanvoert dat de subclan van haar vader "Isamuhamud" zou zijn, zonder toe te lichten hoe ze dit nu wel zou weten, is laattijdig en verklaart hoe dan ook nog niet waarom ze haar moeders familieherkomst niet kent.

3.3. Daar waar verzoekster stelt dat de vraag naar de clan van haar stiefvader als dusdanig niet gesteld werd, gaat zij voorbij aan de uitgebreide vragenlijst van 3 mei 2001 met de vragen naar de gezinssamenstelling en etnische herkomst. Hieruit blijkt dat ze de clan van haar stiefvader, haar drie halfbroers (langs de zijde van haar biologische moeder en stiefvader) niet kent (administratief dossier stuk 14). Voorts blijkt dat verzoekster evenmin tijdens het CGVS-verhoor de clan van haar halfbroers en -zussen (gehoorverslag CGVS p. 3) kent, terwijl ze een substantieel gedeelte van haar jeugd met hen samenleefde (haar halfbroers waren op 3 mei 2011 respectievelijk 9, 7 en 6 jaar). Bovendien trachtte ze de vraag te ontwijken door het onderwerp te veranderen in een conflict tussen Hawiye en Darod. Verzoekster kan dan ook niet ernstig haar onwetendheid afschuiven op de vraagstelling wanneer ze met enige behendigheid op haar gebrek aan kennis anticipeerde.

Evenmin kan een onduidelijke vraagstelling verzoeksters onwetendheid verklaren aangaande de subclan van de Hawiye die in de meerderheid was in het district Madina waar ze woonde, nu ondubbelzinnig werd gevraagd "tussen wie en wie was er een conflict" en nadien "welke groepen" (gehoorverslag CGVS p. 5). Dit geldt evenzeer daar waar zij geen enkele naam kent van een Al Shabaab-leider.

Verzoeksters onwetendheid over de etnische herkomst van haar biologische vader, stiefvader, stiefbroers en moeder tezamen met de vaststelling dat ze evenmin kon toelichten welke (sub)clans of bekende, beruchte of gevaarlijke leiders er betrokken zijn bij het conflict in haar onmiddellijke omgeving in Mogadishu, ondermijnt fundamenteel haar afkomst uit Mogadishu. Immers de gestructureerde clancontacten bepalen het sociale en economische leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Het feit dat verzoekster geheel onwetend was over welke subclan van de Hawiye de meerderheid had in de buurt waar zij woonde, ondermijnt -gezien

de heersende Somalische context- de geloofwaardigheid betreffende haar afkomst en nationaliteit nog verder.

3.4. Verzoekster geeft aan dat ze ongeschoold, quasi opgesloten was en haar dus geen kennis kan gevraagd worden. Zoals hoger aangehaald gaat dit hoegenaamd niet op voor familiale en etnische gegevens die binnenshuis worden aangeleerd en niet ingestudeerd moeten worden.

Indien verzoekster erkent dat haar geografische kennis over Mogadishu beperkt is, meent ze dat zij in vage bewoordingen toch haar buurt heeft omschreven, wel heeft geantwoord dat haar huis dicht bij de markt lag, zij de namen kon geven van drie souks, de moskee en wat zij zag op de weg naar de markt. Zij kon een aantal districten noemen, maar kende de officiële naam van de luchthaven niet omdat iedereen het in de buurt heeft over de luchthaven zonder meer. Zij erkent voorts geen noties te hebben van geografie en van ligging van districten, kwam amper uit haar eigen huis of straat en heeft de wijk Madina nooit verlaten.

Verzoekster verklaart evenwel niet waarom ze geen buurdistricten van haar eigen wijk Madina kent maar wel vervolgens de namen van acht districten (gehoorverslag CGVS p. 4) kan opnoemen, waaronder –zonder dat zij zich hiervan bewust was– toch de namen van twee buurdistricten van Madina en de oude naam van haar eigen district Madina. Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeksters kennis ingestudeerd is en ze dus voldoende verstandig is, zeker om correcte antwoorden te geven op vragen die ze uit ervaring moet weten. Aldus kan niet overtuigen dat verzoeksters ongeloofwaardige verklaringen te wijten zijn aan haar jonge leeftijd of haar beperkte schoolse kennis. Immers uit het administratief dossier blijkt dat het gehoor werd aangepast aan de leeftijd van verzoekster en uitgevoerd werd door een gespecialiseerde medewerker van het CGVS (gehoorverslag CGVS p. 1). Verzoekster werd gevraagd naar haar persoonlijke en familiale eigenheid, haar onmiddellijke leefomgeving en de belangrijke gebeurtenissen die zich hier hebben voorgedaan, wat vragen zijn die door een zeventienjarige zonder problemen kunnen worden beantwoord, *quod non*. Tevens stelt de Raad vast dat verzoekster kennelijk de eenvoudige en duidelijke vragen kon volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Daarenboven, en daargelaten de duur van het verhoor, werd verzoekster tijdens het gehoor bijgestaan door zowel haar voogd als haar advocaat zodat haar eventuele beperkingen tijdig konden aangeduid worden en bovendien hebben verzoeksters advocaat en voogd ruimschoots de mogelijkheid gekregen om aanvullende opmerkingen te maken (gehoorverslag CGVS p. 5). Verzoeksters beweerde isolement van de buitenwereld biedt derhalve allerminst een aannemelijke verklaring voor haar onwetendheid inzake haar familiale clanstructuren en deze in haar onmiddellijke omgeving daar er helemaal geen contacten met de buitenwereld noodzakelijk zijn om van dergelijke basale gegevens die van kindsbeen af familiaal worden meegegeven, kennis te hebben. Ten overvloede kan slechts vastgesteld worden dat verzoeksters bewering nooit buiten te mogen komen, haaks staat op het gemak waarmee ze alleen en onbewaakt naar Europa mag komen.

3.4.1. Ten slotte dient de bestreden beslissing te worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag. Immers de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoekster gestresseerd was, doet geen afbreuk aan deze plicht.

3.5. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat de neergelegde geboorteakte niet op naam staat van verzoekster. Ze verwijst naar haar halfbroer die ook de naam A. S., voornaam M. A. gebruikt, terwijl diens vader Mu. heet en naar haar tantes naam A. S.. Verzoekster voegt identiteitsgegevens van familieleden toe. Verzoekster heeft zich gewoon geconformeerd aan de namen dewelke in gebruik waren bij de familie in België. Zij heeft de Belgische traditie overgenomen; “*wij zijn de familie A. S. (...)*”. Verzoekster geeft aan dat zij haar geboorteakte heeft verkregen van haar moeder die mogelijks tegen betaling dit document heeft verkregen. Voorts stelt de informatie van het CGVS niet dat het onmogelijk is dat nog geboortecertificaten werden uitgereikt na 1991, enkel dat het weinig waarschijnlijk is. Hierbij dient rekening gehouden te worden met het feit dat de wijk Madina één van de betere wijken is van Mogadishu zodat het mogelijk is dat de overheid in deze wijk nog enigszins functioneerde na 1991.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster haar naam wijzigt en ze hoe dan ook niet aangeeft hoe ze in 1996 – wanneer na 1991 geen gebouwen, geen ambtenaren en geen burgerlijke stand bestaat – wel een geboortecertificaat kan krijgen (zie informatie gevoegd aan het administratief dossier). Verzoekster draagt geen concrete en objectief verifieerbare elementen aan die deze informatie kunnen weerleggen, integendeel, verzoekster “*houdt er rekening mee*” dat haar moeder tegen betaling dit document heeft verkregen. Ze ontkracht dan ook zelf de bewijswaarde van dit stuk.

Hoe dan ook documenten hebben in deze enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat *in casu* niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet verder niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Aan de neergelegde geboortecertificaten kan geen geloof worden gehecht. Dit haalt verzoeksters beweerde Somalische nationaliteit nog verder onderuit.

Verzoekster beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve komt verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst uit Mogadishu verzonnen voor.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ze beperkt zich in deze tot het verwijzen naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, het stellen dat Mogadishu een van de onveiligste gebieden ter wereld is en het herhalen van het risico dat zij beweert te lopen.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift bevatten elementen die er op wijzen dat verzoekster enige band zou hebben met Somalië. Haar voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst komen verzonnen voor, alsook haar hierop gebaseerde asielmotieven. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal dat het onaannemelijk is dat verzoekster de Somalische nationaliteit zou hebben en ooit in Mogadishu zou hebben verbleven.

4.3. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK